

Baggrunden var en erkendelse af, at alt for mange blev sat ud på samfundslivets parkeringsplads og spist af med en passiv ydelse. Det var så nemt, men lige så menneskeligt uværdigt.

To hensyn skulle således bære den nye aktivlinje. For det første hensynet til den enkelte. Den, der overlades til passiv forsørgelse, føler sig ofte sat uden for og isoleret fra resten af samfundet. Følelsen af at være tilovers og udstødt og ubrugelig virker nedbrydende for lysten til selv at gøre en indsats. Den fører til sociale problemer oven i de problemer, der har ført til forsørgelsesproblemet.

For det andet havde man hensynet til samfundet. Der er brug for de mange ressourcer, der naturligvis findes i disse mennesker, både menneskeligt og samfundsøkonomisk.

Med de tre lovforslag, der nu er til behandling, har vi et lovkompleks, som tilsammen går under betegnelsen førtidspensionsreformen.

Vi tager her efter vores opfattelse et afgørende skridt i retning af at virkeliggøre visionen om at give plads til alle, fordi der er brug for alle. Det sker samtidig med, at de, der har størst behov, får bedre og mere individuel tilpasset hjælp. Det får de mulighed for bl.a. takket være det handicapkompenserende tillæg, som ikke har noget loft. Det er vi i Det Konservative Folkeparti overordentlig tilfredse med.

Det er i øvrigt sjældent, at ordet reform er så velanbragt som i denne sag. Der gøres med lovforslagene virkelig op med mange års tænkning, en tænkning, som byggede på en fokusering på, hvad det enkelte menneske ikke kan. Fremover skal fokus sættes på, hvad den enkelte kan. Det er en fundamental og principiel ændring i det socialpolitiske syn på mennesker, der har brug for en håndsækning, fordi de ikke fuldt ud kan klare sig på det sædvanlige arbejdsmarked.

Helt afgørende er det, at såvel arbejdsmarkedets parter som kommunerne nu følger op. Arbejdsmarkedet skal gøres mere rummeligt, formidlingsindsatsen skal gøres mere effektiv, og sagsbehandlingen i kommunerne skal sikres et højt kvalitetsniveau. Vi har med tilfredshed noteret os den positive modtagelse, reformen har fået hos såvel DA som LO.

Der er afsat god tid til at forberede og indkøre reformen, og det er efter vores opfattelse meget vigtigt, at tiden bruges målrettet, så den nye sagsbehandlingsmetode ikke bare er udviklet, men også fuldt formidlet via en massiv uddannelsesindsats fra personalet i kommunerne.

Vi venter os også meget af opbygningen af nye formidlingsenheder, der skal sikre en effektiv og præcis formidling af fleksjob.

Vi opfordrer regeringen til at sætte skub i den helt nødvendige fornyelse med inddragelse af private udbydere.

Med reformen sikres det dels, at der er klare incitament til, at den enkelte udfolder sine muligheder, og dels, at samfundet inddrager den enkelte i fællesskabet samtidig med, at de, der er helt afhængige af andres støtte, sikres bedre.

Særskilt skal fremhæves de markante forbedringer af mulighederne for pensionsopsparring. Under udvalgsbehandlingen vil vi gerne sikre, at mennesker, der forud for visitation til fleksjob eller førtidspension har haft en arbejdsmarkedspension og lignende, kan fortsætte deres pensionsindbetalinger til deres hidtidige pensionsordning.

I det hele taget ønsker vi størst mulig frihed, når det gælder placeringen af opsparringen.

En række barrierer nedbrydes ved markante forbedringer i fleksordningen, bl.a. med forbedret dækning under ledighed, ferie og en efterlønsnærende tilbagetrækningsordning.

Det har Det Konservative Folkeparti lagt stor vægt på under forhandlingerne. Det er ingen hemmelighed, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi gerne ville være nået længere. Vi ville f.eks. gerne have haft endnu lempeligere vilkår, når det gjaldt optjening, og også en bedre dækning under ledighed. Men vi er tilfredse med resultatet.

Fremhæves skal også imødekommelsen af vort ønske om at sikre selvstændige erhvervsdrivende mulighed for at deltage i fleksjobordningen.

Når man ønsker at give forskellige mennesker lige udfoldelsesmuligheder, er det ofte nødvendigt at give dem forskellige tilbud.

Efter vores opfattelse ville det have været direkte hæmmende for mulighederne for at tilgode de særlige hensyn, der skal tages, når fleksjobbere skal have lige muligheder på det ordinære arbejdsmarked, hvis administrationen af fleksjobordningen var blevet overgivet til a-kasserne.

A-kasse-medlemmer og fleksjobbere adskiller sig således defintorisk på forskellige punkter. A-kasse-medlemmer står og skal stå fuldt ud til rådighed på almindelige arbejdsmarkedsvilkår, og de melder sig selv ind i forsikringen og optjener derefter nogle rettigheder.